

РЕШЕНИЕ

№ 2020

гр. София, 12.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 12.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2938** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление : [населено място], ул."М. № 1 , представлявано от А. Ш. – Управител срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/21.07.2010г. издаден от Е. М. Н. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП, в частта му, в която на жалбоподателя не се признава право на данъчен кредит за м.09. и м.10.2007 г. общо в размер ва 15 380 лв. , потвърден в тази му част с Решение № 306/21.02.2011г. на Директора на Дирекция „О.” - С. при ЦУ на НАП.

В жалбата се правят доводи за нищожност на РА, като издаден в резултат на трета по ред ревизия, в противоречие с чл. 155, ал. 5 от ДОПК. Алтернативно се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност - нарушение на материалния закон при издаването на обжалвания РА и се иска неговата отмяна. Жалбоподателят излага съображения, че същият е явно необоснован и немотивиран, постановен при особено съществени нарушения на административно-производствените правила и принципи на данъчния процес, относно: осигуряване и гарантиране на правото на защита, на служебното начало и обективност при извършване на ревизията, всестранност и пълнота на доказателствата. Претендира разноски.

Ответникът - Директорът на Дирекция "О." при ЦУ на НАП - [населено място], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана, по мотивите, изложени в Решение № 306/21.02.2011 г. на директора на Дирекция "О." - С. Прави искане за присъждане на разноски.

Софийска град са прокуратура, уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

РА № [ЕГН]/21.07.2010г. е издаден от Е. М. Н. – старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С. - град в резултат на данъчна ревизия за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 01.09.2007 г. - 31.12.2007 г., възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 907756/27.11.2009г. издадена от М. Г. Р. на длъжност началник на сектор "Ревизии" в Дирекция "Контрол" на ТДД на НАП С.. ЗВР е издадени от компетентен орган съгласно Заповед № РД-01-131/22.03.2007 г. на директора на ТД на НАП – С. -град.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № 907756/29.03.2010 г., връчен на пълномощник на дружеството на 24.06.2010г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК ревизираното лице не е подало възражение.

Оспорвания РА № [ЕГН] е издаден на 21.07.2010г. от компетентния орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, определен със Заповед за определяне на компетентен орган (З.) № К 907756/07.06.2010 г. и връчен на пълномощник на дружеството - жалбоподател на 21.09.2010г.

С вх. № 23-22-1944/28.10.2010г. - в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК, е постъпила жалба до директора на дирекция "О." срещу РА . В рамките на срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК е сключено споразумение по чл. 156, ал. 7, за продължаване на срока за произнасяне с три месеца.

С Решение № 306/21.02.2011 г. на Директора на дирекция "О." при ЦУ на НАП - [населено място], издадено след изтичане на срока по чл. 156, ал. 7, но в срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК, РА № [ЕГН]/21.07.2010г. е изменен в частта му на установеното задължение по ЗДДС за периода м.09 2007г. и м.10.2007г., отменен в частта по определени задължения по ЗДДС за данъчен период м.11 и м.12 2007г. и потвърден в останалата му част. Решението е връчено на пълномощник на дружеството на 23.02.2011 г., а жалбата до съда е подадена чрез административния орган на 09.03.2011 г. - в срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК, и като допустима следва да бъде разгледана по същество

Оспореният ревизионен акт е издаден в резултат от ревизия, възложена със ЗВР № 907756/27.11.2009г., издадена във връзка с получено Решение № 1590/16.11.2009г. С цитираното решение е отменен РА № [ЕГН]/28.08.2009г. е издаден от А. Н. Р. – старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С. - град, в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчните периоди от 01.01.2001 г. до 31.07.2005 г.

Видно от приложения по делото ревизионен доклад се установява безспорно, че с Решение № 1386/12.09.2008г. е обявен за нищожен Ревизионен акт № 801934/23.06.2008г., с който се установяват задължения за същия ревизиран период 01.07.2007г. – 31.12.2007г., предмет и на последващите две ревизии. Във връзка с това в жалбата си [фирма] излага съображения за нищожност на оспорения РА № [ЕГН]/21.07.2010г., тъй като е издаден в противоречие с разпоредбата на чл. 155, ал. 5 от ДОПК, установяваща забрана за повторно връщане на преписката за нова ревизия от директора на Дирекция "О."

Следва още да се отбележи, че видно от № 907756/29.03.2010г. е видно още, че с А. № 900212/27.05.2009г. са прихванати данъчно –осигурителни задължения на

дружеството в размер на 52 529, 790 лв. и е възстановен корпоративен данък в размер на 1 283, 56 лв. и лихва в размер на 7 412, 26 лв. , или общо в размер на 61 225, 61 лв. Самото прихващане с влязъл в сила А. за процесния период е още едно самостоятелно основание за обявяване на нищожност на оспорвания РА.

Хронологията на ревизиране на [фирма] по ЗДДС за периода 01.09.2007г. - 31.12.2007 г. е следната:

Първата по време ревизия по ЗДДС е обхващала периода 01.09.2007г. - 31.12.2007 г. и е завършила с издаването на РА № акт № 801934/23.06.2008г., който с Решение № 1386/12.09.2008г. на директора на Дирекция "О." е бил обявен за нищожен. Извършена е нова ревизия по ЗДДС обхващаща периода 01.09.2007г. - 31.12.2007 г., приключила с издаването на РА № [ЕГН]/28.08.2009г., който е отменен с Решение № 1590/16.11.2009 г. на директора на Дирекция "О." и преписката е върната за извършване на нова ревизия по ЗДДС за периода 01.09.2007 г. - 31.12.2007 г. Последната е приключила с издаване на обжалвания в настоящото съдебно производство РА № [ЕГН]/ 21.07.2010г. , който обхваща отново периода 01.09.2007г. - 31.12.2007 г.

Съгласно чл. 155, ал. 4 от ДОПК, установяващ правомощията на решаващия орган, той може да отмени изцяло или отчасти РА и да върне преписката на органа, издал заповедта за възлагане на ревизията, със задължителни указания за издаване на нов ревизионен акт. Това се прави в случаите на непълнота на доказателствата, когато решаващият орган не може да ги събере в хода на производството по обжалването, или допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при извършване на ревизията, които не могат да се отстранят в производството по обжалването.

С Решение № 2122/26.10.2006 г. първият от изброените ДРА № 3686/29.12.2005 г. е бил обявен за нищожен за нарушение попада в хипотезата на чл. 155, ал. 4, т. 2 от ДОПК - съществени нарушения на процесуалните правила при извършване на ревизията, които не могат да се отстранят в производството по обжалването. С Решение № 1590/16.11.2009 г. на директора на Дирекция "О." РА № [ЕГН]/28.08.2009г. отново е отменен в частта на установените задължения по ЗДДС за периода 01.09.2007г. - 31.12.2007 г., поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при извършване на ревизията, които не могат да се отстранят в производството по обжалването - чл. 155, ал. 4, т. 2 от ДОПК. Следователно Решение № 306/21.02.2011 г. на директора на Дирекция "О." е нищожно, като постановено в противоречие с императивната разпоредба на чл. 155, ал. 5 от ДОПК.

Правната норма на чл. 155, ал. 5 от ДОПК установява невъзможността издаденият в изпълнение на решение по реда на чл. 155, ал. 4 от ДОПК ревизионен акт да бъде втори път отменен и връщан за нова ревизия. По този начин законодателят е пресякъл възможността един и същ ревизионен акт да бъде многократно обжалван пред административния орган, след което отново и отново да бъде връщан за нова ревизия. При така действащата правна уредба, възможността за връщане на преписката за извършване на нова ревизия е ограничена само до един път. В конкретния случай това е станало повторно, поради което издаденият трети по ред, в резултат на трета по ред данъчна ревизия на [фирма] по ЗДДС за периода 01.09.2007г. - 31.12.2007 г., Ревизионен акт № [ЕГН]/21.07.2010г. е нищожен.

Предвид изхода на делото и направено искане за присъждане на разноски, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 350 лв., от които 50 лв. за държавна такса и 300 лв. за вещо лице.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. 1 от ДОПК,
Административен съд София - град, Първо отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА за нищожен Ревизионен акт № [ЕГН]/21.07.2010г. издаден от Е. М. Н. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП С.-град.

ОСЪЖДА Дирекция „О.” при ЦУ на НАП- С. да заплати на на [фирма] със седалище и адрес на управление : [населено място], ул.”М. № 1 , представлявано от А. Ш. – Управител сумата в размер на 350 лв. (триста и петдесет лева) разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

Преписи.

СЪДИЯ: